

TW – buste af Hans Lilholt 1950

Kort efter den sidste verdenskrig så jeg en gang imellem Lilholt. Han så da træt og lidende ud. I mange, mange år var han et levende og yderst ihærdigt menneske, der mere end de fleste tog del i Lemvig og oplands ve og vel. Han var med til at grundlægge de fremskridt, byen har gjort, og det angår vist de fleste af de foreninger, der er startet her.

Det der har interesseret mig mest, var hans indsats for at bevare mindet om byens fortid. Han ville selv gerne have skrevet byens og egnens historie, men da den mere stille tid i hans liv kom, var hans kræfter opbrugt.

Men i hans tid som aktiv havde han gjort et fremragende arbejde for Lemvig Museum ved at samle ting og skriftligt stof – og været den, der gik fra dør til dør for at få støtte og interesse for køb af det hus, som nu er museets hus.

Det var synet af den udslidte redaktør, der gjorde, at jeg fik lyst til at modellere ham, mens han endnu levede og lidt senere at hugge ham ud i granit. Personligt havde jeg stor sympati for mennesket Lilholt – hans absolutte redelighed og sandhedskærlighed var udpræget. Da jeg huggede busten, gjorde jeg ham lidt yngre, sådan som jeg følte han var i sin velmagtstid.

Selve busten begyndte jeg at hugge i granit kort efter Hans Lilholts død. Jeg arbejdede på den i flere år og var færdig med den i slutningen af 1950'erne.

(Lemvig Folkeblad, interview 15. juni 1978 og tale ved afsløringen 5. august 1978)